

Amedeo Modigliani

A festő első életmű-kiállítása Magyarországon

Magyar Nemzeti Galéria,
2016. június 29. – október 2.

Mapping Memory

Zuzanna Janin kiállítása

Platán Galéria,
2016. június 29. – augusztus 18.

Zuzanna Janin, a Ludwig Múzeum gyűjteményét is gazdagító sokoldalú lengyel művész, főként a videoinstalláció és a szobrászat műfajában járja körül a tér, az idő és a memória kérdéskörét és azok társadalmi vonatkozásait, gyakran építkezve saját életének motívumaiból. A művész az emlékezetet kiindulópontként kezelve, eszközei sokszínűsége és rétegeltsége által annak fizikális és audiovizuális vonatkozásait keresi. A személyes történetek, a családi emlékezet, az idő múlása által ezekben

ZUZANNA JANIN: Dance as a Mapping Device (city), 2015, videó, 15 perc

Google Art Project

AMEDEO MODIGLIANI: Fiala nő ingben, 1918, Albertina, Bécs, Batliner-gyűjtemény

hagyott nyomok, a tapasztalatokon és a valóság megfigyelésén alapuló alkotás, a feledés és az emlékezet viszonya az egyénben és a közösségben – ezek a kiállítás fő témái. Az eseményt az Adam Mickiewicz Intézet és a Lengyel Intézetek támogatják.

stílusfordulatait, valamint a kortársakhoz fűződő kapcsolatát. A Modigliani életét övező mítoszok, az árveréseken elért rekordárak gyakran elterelik a figyelmet az alkotó valódi művészi teljesítményéről. Modigliani ugyanis úgy vált az európai modernizmus egyik legfontosabb mesterévé, hogy valójában soha nem tért el a klasszikus műfajoktól és a klasszikus formálástól. A kiállításon látható aktok, portrék és szobrok öt nagyobb szekcióba csoportosítva mutatják be az egyéni utat járó művész munkásságának sokrétűségét.

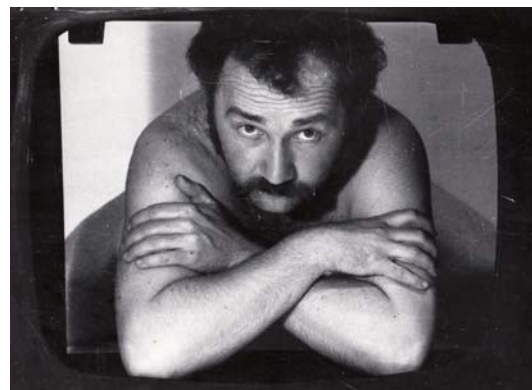
A kiállítás kurátorai: Kovács Anna Zsófia (Szépművészeti Múzeum – Magyar Nemzeti Galéria), valamint Sophie Lévy, Jeanne-Bathilde Lacourt és Marie-Amélie Senot (LaM, Villeneuve d'Ascq). A tárlatot kétnyelvű (magyar-angol) katalógus kíséri.

Költészet és politika

A magyar neoavantgárd művészeti stratégiái

espaivisor galéria, Valencia, Spanyolország,
2016. szeptember 16-ig

A magyar neoavantgárd 60-as, 70-es évekbeli nyomon követésére vállalkozott az a kiállítás, amely a valenciai espaivisor galériában látható. Kürti Emese kurátor a művészek médiumhasználatát és a művészi attitűdök differenciált és heterogén jellegét helyezi a koncepció fókuszába. Ami mindezt a sokféleséget összefogta, az a művészek mediális és olykor társadalmi radikalizmusa, progresszivitása és természetesen a művek keletkezésének egyidejűsége, amelyet az aktuális állami berendezkedés, a vasfüggöny mögötti státusz, a

HALÁSZ KÁROLY: Privát adás 1–3 (részlet), 1974–1975, zselatin, ezüst nagyítás, 18x24 cm

politikai helyzet váltott ki. Közös elemnek mondható a nemzetközi tendenciákkal való egyidejűség és a „nyugati” művészet hálózatába való bekapcsolódás igénye. A kurátor különös figyelmet fordít az acb galériához tartozó művészekre, mint Altorjay Gábor, Tót Endre, Szombathy Bálint, Ladik Katalin, Szentjóby Tamás, de szerepel a kiállításon Maurer Dóra, a Pécsi Műhely tagjai közül pedig Ficzek Ferenc, Halász Károly és Pinczehelyi Sándor is.

A világ új képe

Kiállítás Kepes György fotóarchívumból

Kepes Intézet, Eger,
2016. június 11. – december 31.

Kepes György folyamatosan gyűjtött fotográfiákat, mely a közelmúltban Eger város tulajdonába került. A mostani kiállítás e gyűjtemény javát viszi közönség elé, mások mellett *Alfred Stieglitz, Robert Capa, Robert Frank, Moholy-Nagy László, Lucien Hervé, Haár Ferenc, Harry Callahan, Harold Edgerton, Nathan Lerner* és természetesen Kepes György

ALFRED STIEGLITZ: New York a Sheltonból, 1935

felvételeit. Ezek a fotográfiák az évek múlásával is kifejezők és eredetiek maradtak, klasszikusoknak kijáró helyet foglalva el a fotótörténetben. A kiállítás lényege azonban nem az egyes nevezetes fotóművészeti alkotások előtárása és a sok-sok építészeti és városfotó, akkori csillagászati, növénytani, orvosi és egyéb tudományos felvétel közszemlére tétele, hanem Kepes nagyhatású gondolkodásmódjának rekonstrukciója, rátekintés mai szemmel a több mint fél évszázaddal ezelőtti kor fotográfiai világfelfedezésére és az akkori kérdések aktualitásának vizsgálata a mai technika eszközeivel.

Massagrande

KOGART-kiállítások Tihany

KOGART, Tihany, 2016. május 1. – július 17.

Matteo Massagrande a kortárs olasz festészet realista, filozofikus vonulatának nemzetközi szinten is kiemelkedő alkotója. Letűnt korok emlékét idéző épületbelsői és sajátos fénykezelése kapcsolatot teremt múlt és jelen között. Matteo Massagrande Padovában született, és azóta is ebben a városban él, bár több mint két évtizede a nyarakat a Kalocsa közelében fekvő Hajóson tölti, ahonnan felesége származik. Munkáiban így az itáliai művészet évszázados tradíciója összekapcsolódik a magyar táj, a magyar emberek szeretetével, festészetünk tisztelésével.

MATTEO MASSAGRANDE: Budapest, 2002, vegyes technika falemezen

Munkáival arra törekszik, hogy megakadályozza a múlt megsemmisülését, de nem azért, hogy dokumentálja az ábrázolt dolgokat, hanem hogy mi is felfedezzük a letűnt korok épületeiben, mindennapi eszközeiben rejlő szépséget. Az utóbbi években festészetének – így a mostani kiállításnak is – a különféle enteriőrök, belső udvarok és tájképek kombinálásával alakított kompozíciók a legfontosabb témái.

A „mezítlás” fesztivál

9. Ördögkatlan

Villány és a környező falvak,
2016. augusztus 2–6.

Itt a kilencedik alkalom! A „Katlan” őrzi immár létező hagyományait, és közben mindig szolgál újdonságokkal. A szervezők alapvető célja változtatlan: a művészeti ágak legjobbait hívják meg a négy katlanfaluba, s általuk teremtenek lehetőséget arra, hogy sok ezren találkozhassanak és tölthessenek együtt öt napot. Most is lesznek díszvendégek – Udvaros Dorottya és Kovács Gerzson Péter –, és ez a címke természetesen produkciókat is takar. Az idén különös figyelmet kapnak a fiatal

PARNO GRASSZ, 2015

alkotók, jelen lesznek a budapesti és a kaposvári színhallgatók, a pécsi művészeti kar kiállítói, és megtörténik a fesztivál eddigi legnagyobb vállalkozása: elhangzik Bartók Concertója.

Beremenden, méghozzá világpremierként, az Ördögkatlanra készíti el a Concerto táncszínházi változatát Horváth Csaba vezetésével a Forte Társulat; központi program lesz a Saul fia; *Hűsz éves lenne* címmel emlékeznek meg Ördögkatlan egyik elindítójáról, az immár a múlthoz tartozó Bárka Színházról; megtámadja a Katlant az Óbudai Danubia Mozart-kommandója, és lesz színház színház hátán. Hrabal és Örkény portréja mellé Weöres kerül, és jön az „élő irodalom” is: Forgách, Háy, Kemény, Grecsó és persze Rájátszás...